

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

13. července 2023 *

„Řízení o předběžné otázce – Duševní vlastnictví – Autorské právo v informační společnosti – Směrnice 2001/29/ES – Článek 3 – Právo na sdělování veřejnosti – Článek 5 odst. 2 písm. b) – Výjimka tzv. ‚soukromé kopie‘ – Dodavatel služby ‚Internet Protocol Television‘ (IPTV) – Přístup k chráněným obsahům bez svolení nositelů práv – On-line videorekordér – Opakované přehrávání s časovým odstupem – Technika deduplikace“

Ve věci C-426/21,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Oberster Gerichtshof (Nejvyšší soud, Rakousko) ze dne 27. května 2021, došlým Soudnímu dvoru dne 13. července 2021, v řízení

Ocilion IPTV Technologies GmbH

proti

Seven.One Entertainment Group GmbH,

Puls 4 TV GmbH & Co. KG,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení: A. Arabadžev, předseda senátu, L. Bay Larsen, místopředseda Soudního dvora, vykonávající funkci soudce prvního senátu, M. Ilešič, A. Kumin a I. Ziemele (zpravodajka), soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

za soudní kancelář: D. Dittert, vedoucí oddělení,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 21. června 2022,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

- za Ocilion IPTV Technologies GmbH: P. Burgstaller, Rechtsanwalt,
- za Seven.One Entertainment Group GmbH a Puls 4 TV GmbH & Co. KG: M. Boesch, Rechtsanwalt,

* Jednací jazyk: němčina.

– za Evropskou komisi: J. Samnadda a G. von Rintelen, jako zmocněnci,
po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 15. prosince 2022,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 3 odst. 1 a čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. 2001, L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Ocilion IPTV Technologies GmbH (dále jen „Ocilion“) na straně jedné a společnostmi Seven.One Entertainment Group GmbH a Puls 4 TV GmbH und Co. KG (dále jen společně „Seven.One a další“) na straně druhé týkajícího se toho, že společnost Ocilion poskytuje svým komerčním zákazníkům službu internetové televize v uzavřené síti [„Internet Protocol Television“ (IPTV)], prostřednictvím níž je ve prospěch koncových uživatelů vysílán obsah televizních programů, přičemž práva s nimi spojená drží společnost Seven.One a další.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Body 4, 9, 10, 21, 23, 27, 31 a 44 odůvodnění směrnice 2001/29 uvádí:
„(4) Větší právní jistota a vysoká úroveň ochrany duševního vlastnictví poskytovaná harmonizovaným právním rámcem týkajícím se autorského práva a práv s ním souvisejících podpoří podstatné investice do tvůrčí a inovační činnosti včetně síťové infrastruktury a povede tím k růstu a vyšší konkurenceschopnosti evropského průmyslu, a to jak v oblasti obsahu a informačních technologií, tak obecněji v široké škále průmyslových a kulturních odvětví. Tato skutečnost zajistí zaměstnanost a podpoří vytváření nových pracovních míst.

[...]
- (9) Jakákoliv harmonizace autorského práva a práv s ním souvisejících musí vycházet z vysoké úrovně ochrany, jelikož taková práva jsou pro duševní výtvořky zásadní. Jejich ochrana napomáhá zajistit udržení a rozvoj tvořivosti v zájmu autorů, výkonných umělců, výrobců, spotřebitelů, kultury, průmyslu a široké veřejnosti. Duševní vlastnictví bylo proto uznáno za nedílnou součást vlastnictví.

(10) Mají-li autoři nebo výkonní umělci pokračovat ve své tvůrčí a umělecké činnosti, musí dostat za užití svého díla přiměřenou odměnu, stejně jako výrobci, mají-li tuto činnost financovat. Investice vyžadovaná na produkci výrobků, jako jsou zvukové záznamy, filmy nebo multimediální výrobky, a služeb, jako jsou služby na požádání, jsou značné. Odpovídající právní ochrana duševního vlastnictví je nezbytná pro zajištění dostupnosti takové odměny a pro možnost uspokojivé návratnosti takové investice.

[...]

(21) Tato směrnice by měla vymezit působnost úkonů, na které se vztahuje právo na rozmnožování, a to s ohledem na různé příjemce. Toto vymezení by mělo být v souladu s *acquis communautaire*. Pro zajištění právní jistoty na vnitřním trhu je třeba širokého vymezení těchto úkonů.

[...]

(23) Tato směrnice by měla pokračovat v harmonizaci práva autora na sdělování veřejnosti. Tímto právem by se v širokém smyslu mělo rozumět veškeré sdělování veřejnosti nepřítomné v místě, ze kterého sdělování vychází. Toto právo by mělo zahrnovat jakékoli sdělování nebo přenos [jakýkoli přenos nebo další přenos] díla pro veřejnost po drátě nebo bezdrátově, včetně vysílání. Toto právo by nemělo zahrnovat žádné jiné úkony.

[...]

(27) Pouhé poskytnutí fyzického zařízení pro umožnění nebo uskutečnění sdělování není samo o sobě sdělováním ve smyslu této směrnice.

[...]

(31) Mezi různými skupinami nositelů práv stejně jako mezi různými kategoriemi nositelů práv a uživatelů chráněných předmětů ochrany [uživatelů předmětů ochrany] musí být zajištěna přiměřená rovnováha práv a zájmů. Stávající výjimky a omezení práv stanovené členskými státy je třeba s ohledem na nové elektronické prostředí přehodnotit. Stávající rozdíly ve výjimkách a omezeních určitých omezených úkonů mají přímé záporné účinky na fungování vnitřního trhu v oblasti autorského práva a práv s ním souvisejících. Takové rozdíly by se mohly zvýraznit dalším rozvojem mezinárodního užívání děl a rozvojem činností překračujících hranice. Pro zajištění náležitého fungování vnitřního trhu je třeba takové výjimky a omezení vymezit více harmonickým způsobem. Míra harmonizace by měla vycházet z dopadu těchto výjimek a omezení na hladké fungování vnitřního trhu.

[...]

(44) Uplatňování výjimek a omezení stanovených v této směrnici by mělo být činěno v souladu s mezinárodními závazky. Takové výjimky a omezení nesmí být uplatňovány způsobem, který se dotýká oprávněných zájmů nositele práv nebo který je v rozporu s běžným způsobem užití jeho díla nebo jiného předmětu ochrany. Stanovení takových výjimek nebo omezení členskými státy by mělo zejména patřičně odrážet zvýšený hospodářský dopad, který by takové výjimky a omezení mohly mít v souvislosti s novým elektronickým

prostředím. Z tohoto důvodu je možné, že rozsah určitých výjimek nebo omezení bude muset být stále užší, dojde-li na určitá nová užití děl chráněných autorským právem nebo jiných předmětů ochrany.“

4 Článek 2 směrnice 2001/29, nadepsaný „Právo na rozmnožování“, stanoví:

„Členské státy stanoví výlučné právo udělit svolení nebo zakázat přímé nebo nepřímé, dočasné nebo trvalé rozmnožování jakýmikoliv prostředky a v jakékoliv formě, vcelku nebo po částech:

a) pro autory v případě jejich děl;

[...]

e) pro vysílací organizace v případě záznamů jejich vysílání, ať už po drátě nebo bezdrátově, včetně vysílání pomocí kabelu nebo družice.“

5 Článek 3 této směrnice, nadepsaný „Právo na sdělování děl veřejnosti a právo na zpřístupnění jiných předmětů ochrany veřejnosti“, stanoví:

„1. Členské státy poskytnou autorům výlučné právo udělit svolení nebo zakázat jakékoliv sdělení jejich děl veřejnosti po drátě nebo bezdrátově včetně zpřístupnění jejich děl veřejnosti takovým způsobem, že každý jednotlivec ze strany veřejnosti má k těmto dílům přístup z místa a v době, které si zvolí.

2. Členské státy stanoví výlučné právo udělit svolení nebo zakázat zpřístupnění veřejnosti po drátě nebo bezdrátově takovým způsobem, že každý jednotlivec ze strany veřejnosti má k těmto předmětům ochrany přístup z místa a v době, který si zvolí:

[...]

d) pro vysílací organizace v případě záznamů jejich vysílání, ať už po drátě nebo bezdrátově, včetně vysílání pomocí kabelu nebo družice.

[...]“

6 Článek 5 uvedené směrnice, nadepsaný „Výjimky a omezení“, zní:

„1. Dočasné úkony rozmnožení uvedené v článku 2, které jsou krátkodobé nebo příležitostné a tvoří nedílnou a podstatnou část technologického procesu a jejichž výhradním účelem je umožnit:

a) přenos v rámci sítě mezi třetími stranami uskutečněný zprostředkovatelem

nebo

b) oprávněné užití

díla nebo jiného předmětu ochrany a které nemají žádný samostatný hospodářský význam, jsou vyloučeny z práva na rozmnožování stanoveného v článku 2.

2. Členské státy mohou stanovit výjimky nebo omezení práva na rozmnožování podle článku 2 v těchto případech:

[...]

b) u jakýchkoliv rozmnoženin na jakémkoliv nosiči vytvořených fyzickou osobou pro soukromé užití a pro účely, které nejsou přímo ani nepřímo komerční, a to za podmínky, že nositelé práv získají spravedlivou odměnu, která, pokud jde o dotyčné dílo nebo předmět ochrany, bere ohled na použití nebo nepoužití technologických prostředků uvedených v článku 6;

[...]

5. Výjimky a omezení stanovené v odstavcích 1, 2, 3 a 4 mohou být použity pouze ve zvláštních případech, které nejsou v rozporu s běžným způsobem užití díla nebo jiného předmětu ochrany a nejsou jimi nepřiměřeně dotčeny oprávněné zájmy nositele práv.“

Rakouské právo

7 Ustanovení § 15 Urheberrechtsgesetz (zákon o právu autorském) ze dne 9. dubna 1936 (BGBl. 111/1936), ve znění použitelném na spor v původním řízení (dále jen „UrhG“), stanoví:

„Autor má výlučné právo na dočasné nebo trvalé rozmnožování díla, bez ohledu na použitý proces a na rozmnožené množství.“

8 Ustanovení § 17 odst. 1 UrhG zní následovně:

„Autor má výlučné právo na šíření díla vysíláním anebo obdobným způsobem.“

9 Ustanovení § 18a odst. 1 UrhG zní:

„Autor má výlučné právo zpřístupnit dílo veřejnosti po drátě nebo bezdrátově takovým způsobem, který jednotlivci umožňuje mít k němu přístup z místa a v době, který si zvolí.“

10 Ustanovení § 42 UrhG stanoví:

„[...]

(4) Každá fyzická osoba může pro soukromé užití a pro účely, které nejsou přímo ani nepřímo komerční, pořizovat rozmnoženiny díla na jiné nosiče, než jsou nosiče uvedené v odstavci 1.

(5) S výhradou odstavců 6 a 7 se rozmnoženina nepořizuje pro vlastní potřebu ani soukromé užití, je-li pořizena za účelem zpřístupnění díla veřejnosti prostřednictvím rozmnoženého exempláře, nebo pokud byl (průmyslový) vzor použitý k tomuto účelu vytvořen nebo zpřístupněn veřejnosti zjevně protiprávním způsobem. Rozmnožené exempláře pořizené pro vlastní potřebu nebo soukromé užití nesmějí být použity ke zpřístupnění díla veřejnosti.

[...]“

11 Ustanovení § 76a UrhG zní:

„(1) Každý, kdo vysíláním nebo podobným způsobem šíří zvuky nebo obrazy (vysílací organizace ve smyslu § 17), má v mezích stanovených zákonem výlučné právo vysílat simultánně vysílání prostřednictvím jiného vysílače a použít vysílání ke sdělování veřejnosti ve smyslu § 18 odst. 3 na místech přístupných veřejnosti za vstupné; vysílací organizace má rovněž výlučné právo zaznamenat vysílání na obrazovém nebo zvukovém nosiči (zejména také ve formě fotografie), rozmnožovat jej, šířit a používat jej za účelem jeho zpřístupnění veřejnosti. Rozmnožováním se rozumí rovněž užití sdělení skutečněného pomocí obrazového nebo zvukového nosiče pro jeho přenos na jiný nosič.

(2) Obrazové nebo zvukové nosiče rozmnožované nebo šířené v rozporu s odstavcem 1 nesmějí být použity pro účely vysílání nebo sdělování veřejnosti.

(3) Každá fyzická osoba může pro soukromé užití a pro účely, které nejsou přímo ani nepřímo komerční, zaznamenávat vysílání na obrazový nebo zvukový nosič a rozmnožovat jej do několika exemplářů [...].“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 12 Ocilion, společnost založená podle rakouského práva, nabízí komerčním zákazníkům, kteří mohou být provozovateli sítě, například telefonní nebo elektroenergetické, nebo takových zařízení, jako jsou hotely nebo stadiony (dále jen „provozovatelé sítě“), službu IPTV, k níž je přístup vyhrazen koncovým uživatelům sítě, kteří jsou fyzickými osobami a zákazníci provozovatelů sítě. Tato služba, jež se týká zejména televizních programů, přičemž práva na přenos s nimi spojená drží společnost Seven.One a další, má buď formu on premises řešení, prostřednictvím něhož společnost Ocilion poskytuje provozovatelům sítě potřebný hardware, jakož i software spravovaný těmito provozovateli, ale pro které zajišťuje technickou podporu, nebo cloudového řešení hostovaného přímo společností Ocilion.
- 13 Uvedená služba společnosti Ocilion umožňuje nejen simultánní přenos televizních programů společnosti Seven.One a dalších, ale nabízí rovněž možnost sledovat tyto programy s časovým odstupem prostřednictvím on-line videorekordéru. Tento videorekordér umožňuje nahrát jednorázový záznam konkrétního vysílání, ale rovněž záznam všech programů vybraných koncovým uživatelem, který je zákazníkem provozovatele sítě, umožňující sledování s časovým odstupem až sedmi dnů po původním vysílání dotyčných programů.
- 14 Bez ohledu na to, zda se jedná o on premises řešení nebo cloudové řešení, podnět k jakémukoliv záznamu dává v praxi koncový uživatel, který sám aktivuje funkce on-line nahrávání a vybere si obsah, jenž má být zaznamenán. Jakmile je program vybrán prvním uživatelem, je záznam zpřístupněn jakémukoli jinému uživateli, který si přeje sledovat zaznamenaný obsah. Proces deduplikace zabraňuje za tímto účelem vytváření několika kopií pro zákazníky, kteří si nastaví shodné záznamy, a přístup k zaznamenanému obsahu se uskutečňuje přidělením číselného odkazu, jenž společnost Ocilion sdělí každému uživateli.
- 15 Pokud jde o on premises řešení, rámcové dohody uzavřené mezi společností Ocilion a provozovateli sítě stanoví, že tito provozovatelé musí vlastními prostředky zajistit, aby oni sami a jejich zákazníci měli dostatečná práva k veškerému obsahu, který zpřístupňují.

- 16 Vzhledem k tomu, že společnost Seven.One a další neudělily souhlas se sdělováním svých televizních programů prostřednictvím služby nabízené společností Ocilion, mají za to, že tato služba odpovídá nepovolenému přenosu obsahů, k nimž mají výlučná práva. Mimoto tvrdí, že způsob fungování on-line videorekordéru neumožňuje závěr, že se na deduplikaci z toho vyplývající vztahuje výjimka tzv. „soukromé kopie“ ve smyslu § 42 odst. 4, jakož i § 76a odst. 3 UrhG.
- 17 Za těchto podmínek podaly společnost Seven.One a další návrh na předběžné opatření směřující k tomu, aby bylo společnosti Ocilion zakázáno zpřístupňovat svým zákazníkům obsahy jejich programů nebo takové programy rozmnožovat či umožnit třetím osobám, aby je rozmnožovaly bez jejich souhlasu.
- 18 Vzhledem k tomu, že tomuto návrhu bylo v prvním stupni v podstatě vyhověno a v odvolacím řízení bylo prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno, podala společnost Ocilion k Oberster Gerichtshof (Nejvyšší soud, Rakousko), předkládajícímu soudu, kasační opravný prostředek.
- 19 Tento soud zaprvé uvádí, že mu přísluší určit, zda se na rozmnoženiny obsahů vysílání pořízené pomocí on-line videorekordéru vztahuje režim výjimky tzv. „soukromé kopie“, a to jak v případě on premises řešení, tak v rámci cloudového řešení.
- 20 V tomto ohledu má předkládající soud za to, že rozhodující je otázka, komu lze přičítat kopii obsahu pořízenou v rámci procesu deduplikace poskytovaného společností Ocilion. Má-li tak společnost Ocilion pravomoc organizovat provoz nahrávání a on-line videorekordéru, lze jí přičítat deduplikaci obsahu a uplatnění režimu výjimky tzv. „soukromé kopie“ je vyloučeno. Naproti tomu, pokud by se společnost Ocilion spokojila s ukládáním kopií pořízených fyzickými osobami bez toho, aby nabízela službu zpřístupnění obsahu, nic by nebránilo závěru, že pořízené rozmnoženiny spadají pod pojem „soukromá kopie“.
- 21 Předkládající soud odkazuje v tomto ohledu na rozsudek ze dne 29. listopadu 2017, VCAST (C-265/16, EU:C:2017:913), když upřesňuje, že okolnost, že dotyčná osoba má sama vybavení, přístroje nebo nosiče pro rozmnožování k pořízení soukromé kopie, nemá vliv na protiprávní povahu této kopie. Má však pochybnosti o relevanci takového řešení ve věci v původním řízení, a to s ohledem na zvláštnosti služby nabízené společností Ocilion, a zejména z toho důvodu, že tato služba značně přesahuje službu poskytovatele uložení. S cílem zamezit obcházení směrnice 2001/29 má tudíž tento soud za to, že při určování, zda se jedná o soukromou kopii, nelze vycházet z formální otázky, kdo dává podnět k pořízení kopie.
- 22 Zadruhé si předkládající soud klade otázku, zda on premises služba, kterou nabízí společnost Ocilion, představuje sdělování chráněných obsahů vysílání veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29, za něž by měl být tento podnik odpovědný.
- 23 V tomto ohledu uvádí, že z judikatury Soudního dvora jasně nevyplývá, zda úkony, které samy o sobě nelze považovat za přenos, ale pouze usnadňují přenos třetí osobou, spadají do působnosti tohoto ustanovení. Dále má za to, že judikatura vycházející z rozsudku ze dne 14. června 2017, Stichting Brein (C-610/15, EU:C:2017:456), vyžaduje upřesnění, pokud jde o pojem „nepominutelná úloha“, kterou musí v projednávané věci hrát poskytovatel, aby bylo možné mít za to, že provádí „sdělování veřejnosti“ ve smyslu uvedeného ustanovení.

24 Za těchto podmínek se Oberster Gerichtshof (Nejvyšší soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Je s unijním právem slučitelné vnitrostátní ustanovení, které na základě čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice [2001/29] povoluje provoz on-line videorekordéru [poskytovaného komerčním poskytovatelem], který
- a) s pomocí použité techniky [...] deduplikace nevytváří u každého záznamu iniciovaného uživatelem samostatnou kopii nastaveného obsahu vysílání, nýbrž pokud byl dotčený obsah již zaznamenán z podnětu jiného uživatele, který pořídil první záznam, pouze – za účelem zamezení vzniku redundantních dat – vytvoří odkaz, který následujícímu uživateli umožňuje přístup k již zaznamenanému obsahu;
 - b) má funkci opakovaného přehrávání, v jejímž rámci je nepřetržitě zaznamenáván televizní program všech vybraných stanic a po dobu sedmi dnů poskytován na vyžádání, pokud uživatel [jednou] v nabídce on-line videorekordéru u příslušných stanic kliknutím na příslušné pole zvolí danou možnost, a
 - c) uživateli (buď prostřednictvím cloudové služby poskytovatele, nebo v rámci kompletního on premises řešení pro IPTV nabízeného poskytovatelem) poskytuje rovněž přístup k chráněným obsahům vysílání bez souhlasu vlastníků práv?
- 2) Musí být pojem ‚sdělování veřejnosti‘ uvedený v čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 vykládán v tom smyslu, že se o něj jedná i v situaci, kdy [komerční poskytovatel] nabízí kompletní (on premises) řešení pro IPTV, v jehož rámci poskytuje kromě softwaru a hardwaru pro příjem televizních programů přes internet rovněž technickou podporu a provádí průběžné úpravy služby, služba je však jako celek provozována na infrastruktuře zákazníka, pokud služba zákazníkovi poskytuje přístup nejen k obsahům vysílání, s jejichž on-line využitím příslušní vlastníci práv souhlasili, nýbrž i k takovým chráněným obsahům, u nichž takovýto souhlas udělen nebyl, a poskytovatel
- a) může ovlivnit, které televizní programy může koncový uživatel prostřednictvím služby přijímat,
 - b) ví, že jeho služba umožňuje rovněž příjem chráněných obsahů vysílání bez souhlasu vlastníků práv, ovšem
 - c) nepropaguje tuto možnost nedovoleného používání svých služeb a nevytváří tak důležitý podnět k nákupu tohoto produktu, nýbrž naopak své zákazníky při uzavření smlouvy upozorňuje na skutečnost, že si musí na vlastní odpovědnost zajistit poskytnutí práv, a
 - d) svou činností nevytváří zvláštní přístup k obsahům vysílání, které by bez jeho přičinění nebylo možno přijímat vůbec nebo pouze obtížně?“

K předběžným otázkám

K první otázce

25 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být článek 2 a čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 vykládány v tom smyslu, že se výjimka z výlučného práva autorů a vysílacích organizací udělit svolení nebo zakázat rozmnožování chráněných děl může vztahovat na službu nabízenou provozovatelem on-line přenosu televizního vysílání komerčním zákazníkům, která umožňuje prostřednictvím cloudového řešení, nebo řešení spočívajícího na serveru poskytovaném on premises provádět z podnětu koncových uživatelů této služby průběžný nebo

jednorázový záznam těchto vysílání, je-li kopie pořízená prvním z těchto uživatelů, kteří si vybrali vysílání, zpřístupněna provozovatelem blíže neurčenému počtu uživatelů, jež chtějí sledovat tentýž obsah.

- 26 Na úvod je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora je třeba pro výklad ustanovení unijního práva zohlednit nejen jeho znění v souladu s jeho obvyklým smyslem v běžném jazyce, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí (rozsudek ze dne 4. května 2023, Österreichische Datenschutzbehörde a CRIF, C-487/21, EU:C:2023:369, bod 19 a citovaná judikatura).
- 27 Na prvním místě je třeba na úvod připomenout, že podle čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 mohou členské státy stanovit výjimky nebo omezení výlučného práva na rozmnožování podle článku 2 této směrnice „u jakýchkoliv rozmnoženin na jakémkoliv nosiči vytvořených fyzickou osobou pro soukromé užití a pro účely, které nejsou přímo ani nepřímo komerční, a to za podmínky, že nositelé práv získají spravedlivou odměnu“.
- 28 Nejprve, pokud jde o otázku, zda taková služba, jako je služba, o níž se jedná ve věci v původním řízení, představuje „rozmnožování“ ve smyslu čl. 5 odst. 2 písm. b) uvedené směrnice, Soudní dvůr rozhodl, že tento pojem musí být chápán v širokém slova smyslu, a to jak z hlediska požadavku vyjádřeného v bodě 21 odůvodnění této směrnice, podle něhož je třeba úkony, na které se vztahuje právo na rozmnožování, vymezit pro účely zajištění právní jistoty na vnitřním trhu široce, tak s ohledem na znění článku 2 uvedené směrnice, jenž uvádí pro účely kvalifikace rozmnoženiny výrazy jako „přímé nebo nepřímé“, „dočasné nebo trvalé“, „jakýmkoliv prostředky a v jakékoliv formě“. Kromě toho rozsah takové ochrany úkonů, na něž se vztahuje právo na rozmnožování, vyplývá rovněž z hlavního cíle této směrnice, kterým je stanovit vysokou úroveň ochrany v zájmu zejména autorů (rozsudek ze dne 24. března 2022, Austro-Mechana, C-433/20, EU:C:2022:217, bod 16).
- 29 Dále, pokud jde konkrétně o výraz „rozmnoženiny na jakémkoliv nosiči“, uvedený v čl. 5 odst. 2 písm. b) téže směrnice, Soudní dvůr rozhodl, že zahrnuje pořízování rozmnoženin děl chráněných autorským právem pro soukromé účely na serveru, na němž poskytovatel služby cloud computingu zpřístupňuje uživateli úložiště (rozsudek ze dne 24. března 2022, Austro-Mechana, C-433/20, EU:C:2022:217, bod 33).
- 30 K tomu, aby se dotčené fyzické osoby mohly dovolávat výjimky stanovené v čl. 5 odst. 2 písm. b) uvedené směrnice, není totiž nezbytné, aby vlastnily vybavení, přístroje nebo nosiče pro rozmnožování. Může jim být také třetí osobou poskytnuta rozmnožovací služba, která je nezbytným faktickým předpokladem pro to, aby si tyto fyzické osoby mohly pořízovat soukromé rozmnoženiny (rozsudek ze dne 29. listopadu 2017, VCAST, C-265/16, EU:C:2017:913, bod 35 a citovaná judikatura).
- 31 Nakonec je třeba zdůraznit, že jak vyplývá ze znění čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 a jak je uvedeno v bodě 27 tohoto rozsudku, toto ustanovení se použije pouze tehdy, jsou-li rozmnoženiny pořízeny fyzickou osobou nejen pro soukromé užití, ale také pro účely, které nejsou přímo ani nepřímo komerční.

- 32 Na druhém místě je třeba připomenout, že pokud jde o výjimky a omezení stanovené zejména v čl. 5 odst. 2 směrnice 2001/29, čl. 5 odst. 5 ve spojení s bodem 44 odůvodnění této směrnice stanoví, že mohou být použity pouze ve zvláštních případech, které nejsou v rozporu s běžným způsobem užití díla nebo jiného předmětu ochrany a nejsou jimi nepřiměřeně dotčeny oprávněné zájmy nositele práv.
- 33 Na třetím místě Soudní dvůr v tomto ohledu upřesnil, že jelikož samotné výjimky a omezení stanovené v čl. 5 odst. 2 směrnice 2001/29 zahrnují práva uživatelů děl nebo jiných předmětů ochrany, přispívá toto ustanovení k zajištění přiměřené rovnováhy mezi právy a zájmy nositelů práv, které jsou samy o sobě předmětem širokého výkladu, na straně jedné a právy a zájmy těchto uživatelů na straně druhé (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. července 2019, Spiegel Online, C-516/17, EU:C:2019:625, bod 54).
- 34 Jak totiž vyplývá z bodu 31 odůvodnění směrnice 2001/29, zajištění takové přiměřené rovnováhy je právě cílem harmonizace provedené touto směrnicí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. června 2021, YouTube a Cyando, C-682/18 a C-683/18, EU:C:2021:503, bod 64).
- 35 Právě s ohledem na výše uvedené je třeba určit, zda se na takovou službu, jako je služba nabízená společností Ocilion, může vztahovat výjimka tzv. „soukromé kopie“ stanovená v čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29.
- 36 Z vnitrostátního právního rámce uvedeného v předkládacím rozhodnutí předně vyplývá, že Rakouská republika využila možnosti, kterou jí přiznává čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29, když v § 42 odst. 4 a v § 76a odst. 3 UrhG stanovila, že každá fyzická osoba může pořizovat rozmnoženiny díla nebo záznam vysílání na nosiče pro soukromé užití a pro účely, které nejsou přímo ani nepřímo komerční.
- 37 V tomto ohledu z rozsudku ze dne 29. listopadu 2017, VCAST (C-265/16, EU:C:2017:913) vyplývá, že čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje podnikatelskému subjektu poskytovat jednotlivcům bez svolení nositele práv službu umožňující pořizovat soukromé rozmnoženiny děl chráněných autorským právem nahráváním videozáznamů na dálku do cloudu s pomocí výpočetního systému a při aktivním zásahu do vyhotovování záznamů.
- 38 Předkládající soud si nicméně klade otázku, zda je tato judikatura použitelná na takovou službu, jako je služba nabízená společností Ocilion.
- 39 Ve věci v původním řízení je nesporné, že Ocilion je společností, která poskytuje své služby v rámci obchodní činnosti. Vzhledem k tomu, že právnické osoby jsou z výjimky stanovené v uvedeném čl. 5 odst. 2 písm. b) každopádně vyloučeny (rozsudek ze dne 9. června 2016, EGEDA a další, C-470/14, EU:C:2016:418, bod 30), nelze mít tudíž za to, že tento podnik pořizuje kopii, na níž se vztahuje tato výjimka.
- 40 Společnost Ocilion nicméně tvrdí, že služba, kterou nabízí, je omezena na poskytování nástroje, jenž každému koncovému uživateli umožňuje z vlastní iniciativy a v závislosti na nastavení, které sám provádí, sledovat televizní programy s časovým odstupem, přičemž pokud byl obsah vybrán prvním koncovým uživatelem, je záznam z toho vyplývající zpřístupněn jiným koncovým uživatelům, kteří chtějí sledovat tentýž obsah, prostřednictvím číselného odkazu. Tento podnik

z toho vyvozuje, že rozmnoženinu televizních programů z toho vyplývající pořizuje každý koncový uživatel pro soukromé účely a s ohledem na jím používanou techniku deduplikace nejsou proto nepřiměřeně dotčeny oprávněné zájmy nositelů výlučných práv.

- 41 Je tedy třeba určit, zda čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že se na deduplikaci televizních vysílání vytvořenou takovou službou, jako je služba nabízená společností Ocilion, může vztahovat výjimka tzv. „soukromé kopie“.
- 42 Zprv, jak uvedl generální advokát v bodech 36 až 38 svého stanoviska, taková služba, jako je služba nabízená společností Ocilion, se vyznačuje dvojí funkcí. Tato služba totiž spočívá na řešení IPTV spočívajícím v simultánním přenosu televizního vysílání, k němuž se přidává nástroj pro on-line nahrávání těchto vysílání. Vzhledem k tomu, že on-line nahrávání se týká vysílání přenášených v rámci řešení IPTV, není tato služba autonomní, ale nutně závisí na službě simultánního přenosu, která je zajišťována tímto řešením.
- 43 Navíc možnost nahrávání přenášených televizních vysílání představuje přidanou hodnotu takové služby, jako je služba, o níž se jedná ve věci v původním řízení, neboť umožňuje přístup k dotyčným obsahům za jiných podmínek, než jsou podmínky jejich simultánního přenosu.
- 44 Zadruhé z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že služba nabízená společností Ocilion spočívá na technice, která kopii pořízenou prvním uživatelem pomocí prostředků poskytovaných tímto poskytovatelem zpřístupňuje koncovým uživatelům, kteří chtějí sledovat její obsah. Za těchto podmínek platí, že i když sám koncový uživatel nastavuje nahrávání, služba nahrávání a zpřístupnění takto pořízené kopie spočívá nejen na prostředcích poskytovaných poskytovatelem, ale tvoří, jak vyplývá z předchozího bodu, také hlavní zájem poskytované nabídky.
- 45 V tomto ohledu vede technika deduplikace, o níž se jedná ve věci v původním řízení, k pořízení kopie, která je, aniž je k dispozici výlučně prvnímu uživateli, určena k tomu, aby byla prostřednictvím systému nabízeného poskytovatelem přístupná bližší neurčenému počtu koncových uživatelů, jež jsou sami zákazníci provozovatelů sítě, kterým tuto techniku poskytuje uvedený poskytovatel.
- 46 Za těchto podmínek je nutno konstatovat, s výhradou ověření, jež musí provést předkládající soud, že na takovou službu, jako je služba nabízená společností Ocilion, která umožňuje přístup k rozmnoženině chráněného díla bližší neurčenému počtu příjemců pro komerční účely, se nevztahuje výjimka tzv. „soukromé kopie“ uvedená v čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29.
- 47 Zatřetí a jak zdůraznil generální advokát v bodě 42 svého stanoviska, tento závěr nelze vyvrátit nutností dodržovat zásadu technologické neutrality, podle níž musí zákon stanovit práva a povinnosti osob obecně, aby nezáškodňoval použití jedné technologie na úkor jiné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. března 2022, Austro-Mechana, C-433/20, EU:C:2022:217, bod 27).
- 48 Soudní dvůr v tomto ohledu zdůraznil, že výjimka uvedená v čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 musí umožnit a zabezpečit vývoj a fungování nových technologií a také zajistit přiměřenou rovnováhu práv a zájmů nositelů práv a uživatelů chráněných děl, kteří chtějí tyto technologie využívat (rozsudek ze dne 24. března 2022, Austro-Mechana, C-433/20, EU:C:2022:217, body 26 a 27).

- 49 I když se připouští, že zásada technologické neutrality vyžaduje, aby výklad ustanovení unijního práva neomezoval inovaci a technologický pokrok (obdobně viz rozsudek ze dne 15. dubna 2021, Eutelsat, C-515/19, EU:C:2021:273, bod 48), nic to však nemění na tom, že konstatování učiněné v bodě 46 tohoto rozsudku nezávisí na technologii rozmnožování používané v rámci takové služby, jako je služba, o níž se jedná ve věci v původním řízení, ale vyplývá z okolnosti, že systém používaný provozovateli sítě poskytuje přístup k zaznamenaným vysíláním blíže neurčenému počtu osob pro komerční účely, přičemž takovým přístupem mohou být nepřiměřeně dotčeny oprávněné zájmy nositelů práv, takže uplatnění výjimky tzv. „soukromé kopie“ týkající se takové služby by mohlo ohrozit cíl spočívající v zajištění spravedlivé rovnováhy mezi zájmy nositelů autorských práv a zájmy uživatelů.
- 50 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na první otázku odpovědět tak, že článek 2 a čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 musí být vykládány v tom smyslu, že výjimka z výlučného práva autorů a vysílacích organizací udělit svolení nebo zakázat rozmnožování chráněných děl se nevztahuje na službu nabízenou provozovatelem on-line přenosu televizních vysílání komerčním zákazníkům, která umožňuje prostřednictvím cloudového řešení, nebo řešení spočívajícího na potřebném hardwaru, jakož i softwaru poskytovaném on premises, provádět z podnětu koncových uživatelů této služby průběžný nebo jednorázový záznam těchto vysílání, je-li kopie pořízená prvním uživatelem, který si vybral vysílání, zpřístupněna provozovatelem blíže neurčenému počtu uživatelů, jež chtějí sledovat tentýž obsah.

K druhé otázce

- 51 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 vykládán v tom smyslu, že zpřístupnění a údržba on premises procesu on-line videozáznamu, který umožňuje přístup k chráněným obsahům, pokud poskytovatel vykonává určitý vliv na výběr obsahů, k nimž má uživatel přístup, pokud má tento uživatel přístup k těmto obsahům bez zásahu poskytovatele a pokud poskytovatel, i když si je vědom toho, že jeho služba může být využita pro přístup k chráněným obsahům vysílání bez souhlasu jejich autorů, nepropaguje tento aspekt své služby, představuje „sdělování veřejnosti“ ve smyslu tohoto ustanovení.
- 52 Podle čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 členské státy poskytnou autorům výlučné právo udělit svolení nebo zakázat jakékoliv sdělení jejich děl veřejnosti po drátě nebo bezdrátově včetně zpřístupnění jejich děl veřejnosti takovým způsobem, že každý jednotlivec ze strany veřejnosti má k těmto dílům přístup z místa a v době, které si zvolí.
- 53 Jak Soudní dvůr opakovaně rozhodl, na základě tohoto ustanovení mají autoři právo preventivní povahy, které jim umožňuje zakázat jakékoliv sdělování veřejnosti, jež by mohli zamýšlet provádět případní koncoví uživatelé nebo komerční zákazníci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. dubna 2023, Blue Air Aviation, C-775/21 a C-826/21, EU:C:2023:307, bod 44 a citovaná judikatura).
- 54 Vzhledem k tomu, že čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 nedefinuje pojem „sdělování veřejnosti“, je třeba jeho smysl a dosah určit s ohledem na cíle sledované touto směrnicí, jakož i s ohledem na kontext, do něhož toto ustanovení spadá (rozsudek ze dne 20. dubna 2023, Blue Air Aviation, C-775/21 a C-826/21, EU:C:2023:307, bod 45 a citovaná judikatura).
- 55 Soudní dvůr v tomto ohledu upřesnil, že uvedený pojem musí být – jak je zdůrazněno v bodě 23 odůvodnění směrnice 2001/29 – chápán v širokém smyslu tak, že se vztahuje na veškeré sdělování veřejnosti nepřítomné v místě, ze kterého sdělování vychází, a tedy na jakýkoliv přenos

nebo další přenos díla pro veřejnost po drátě nebo bezdrátově, včetně vysílání. Z bodů 4, 9 a 10 odůvodnění této směrnice totiž vyplývá, že jejím hlavním cílem je zavedení vysoké úrovně ochrany autorů, která jim umožní obdržet přiměřenou odměnu za užívání jejich děl, zejména při jejich sdělování veřejnosti (rozsudek ze dne 20. dubna 2023, Blue Air Aviation, C-775/21 a C-826/21, EU:C:2023:307, bod 46 a citovaná judikatura).

- 56 Konkrétně, jak Soudní dvůr opakovaně rozhodl, pojem „sdělování veřejnosti“ ve smyslu tohoto čl. 3 odst. 1 zahrnuje dva kumulativní prvky, a sice sdělování díla, jakož i sdělování tohoto díla veřejnosti a předpokládá individuální posouzení (rozsudek ze dne 20. dubna 2023, Blue Air Aviation, C-775/21 a C-826/21, EU:C:2023:307, bod 47 a citovaná judikatura).
- 57 Pokud jde o pojem „sdělování“, je třeba zdůraznit, že zahrnuje jakékoli zprostředkování chráněných děl bez ohledu na použitý technický prostředek nebo technologický proces (rozsudek ze dne 29. listopadu 2017, VCAST, C-265/16, EU:C:2017:913, bod 42 a citovaná judikatura).
- 58 Mimoto pro účely individuálního posouzení připomenutého v bodě 56 tohoto rozsudku je třeba zohlednit několik doplňujících kritérií, která nejsou autonomní povahy a navzájem spolu souvisí. Jelikož se tato kritéria v různých konkrétních situacích mohou vyskytovat s velmi proměnlivou intenzitou, je třeba je použít jak individuálně, tak v jejich vzájemném spojení (rozsudek ze dne 20. dubna 2023, Blue Air Aviation, C-775/21 a C-826/21, EU:C:2023:307, bod 48 a citovaná judikatura).
- 59 Mezi těmito kritérii Soudní dvůr zdůraznil nepominutelnou úlohu poskytovatele a vědomou povahu jeho zásahu. Jednání tohoto poskytovatele totiž představuje sdělování, pokud tento poskytovatel při plné znalosti důsledků svého jednání zprostředkuje svým klientům přístup k chráněnému dílu, a zejména pokud by bez takového zprostředkování tito klienti v zásadě nemohli šířeného díla využít (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. dubna 2023, Blue Air Aviation, C-775/21 a C-826/21, EU:C:2023:307, bod 49 a citovaná judikatura).
- 60 Bod 27 odůvodnění směrnice 2001/29 naproti tomu uvádí, že „pouhé poskytnutí fyzického zařízení pro umožnění nebo uskutečnění sdělování není samo o sobě sdělováním ve smyslu této směrnice“.
- 61 Jak je uvedeno v bodě 12 tohoto rozsudku, v projednávaném případě z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že společnost Ocilion poskytuje provozovatelům sítě v rámci svého on premises řešení potřebný hardware, jakož i software, stejně jako i technickou podporu k zajištění jejich údržby.
- 62 Jak přitom uvedl generální advokát v bodech 68 až 70 svého stanoviska, při neexistenci jakékoli vazby mezi poskytovatelem potřebného hardwaru, jakož i softwaru a koncovými uživateli nemůže být taková služba, jako je služba, o níž se jedná ve věci v původním řízení, považována za sdělování ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 uskutečňované společností Ocilion.
- 63 Takový poskytovatel, jako je společnost Ocilion, totiž neposkytuje koncovým uživatelům přístup k chráněnému dílu. Poskytuje sice provozovatelům sítě v tomto ohledu potřebný hardware, jakož i software, ale koncovým uživatelům přístup k chráněným dílům poskytují jediné tito provozovatelé.
- 64 Dále, jelikož přístup koncovým uživatelům k chráněným dílům poskytují provozovatelé sítě, v souladu s podmínkami, jež si mezi sebou předem stanovili, poskytovatel, který provozovatelům sítě poskytuje potřebný hardware, jakož i software za účelem poskytnutí přístupu k těmto dílům,

nehraje „nepominutelnou úlohu“ ve smyslu judikatury vyplývají z rozsudku citovaného v bodě 59 tohoto rozsudku, takže nelze mít za to, že uskutečňuje sdělování ve smyslu směrnice 2001/29. I když se používání tohoto hardwaru, jakož i softwaru v rámci on premises řešení jeví jako nezbytné k tomu, aby koncoví uživatelé mohli sledovat televizní vysílání s časovým odstupem, z informací obsažených ve spisu předloženém Soudnímu dvoru nevyplývá, že poskytovatel, který dodává tento hardware, jakož i software, zasahuje s cílem poskytnout koncovým uživatelům přístup k těmto chráněným dílům.

- 65 V tomto kontextu nemůže skutečnost, že takový poskytovatel případně ví o tom, že jeho služba může být využita pro přístup k chráněným obsahům vysílání bez souhlasu jejich autorů, sama o sobě postačovat k tomu, aby bylo možné mít za to, že uskutečňuje sdělování ve smyslu článku 3 směrnice 2001/29.
- 66 Z předkládacího rozhodnutí ostatně nevyplývá, že technická podpora nabízená společností Ocilion jde nad rámec údržby a úprav poskytovaného potřebného hardwaru, jakož i softwaru a umožňuje tomuto poskytovateli ovlivnit volbu televizních programů, které může koncový uživatel sledovat s časovým odstupem.
- 67 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že poskytnutí potřebného hardwaru, jakož i softwaru, včetně technické podpory ze strany provozovatele on-line přenosu televizních vysílání jeho komerčnímu zákazníkovi, jež tomuto zákazníkovi umožňují poskytovat vlastním zákazníkům přístup k on-line televiznímu vysílání s časovým odstupem, a to ačkoliv provozovatel ví o tom, že jeho služba může být využita pro přístup k chráněným obsahům vysílání bez souhlasu jejich autorů, nepředstavuje „sdělování veřejnosti“ ve smyslu tohoto ustanovení.

K nákladům řízení

- 68 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládacím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 2 a čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti**

musí být vykládány v tom smyslu, že

výjimka z výlučného práva autorů a vysílacích organizací udělit svolení nebo zakázat rozmnožování chráněných děl se nevztahuje na službu nabízenou provozovatelem on-line přenosu televizních vysílání komerčním zákazníkům, která umožňuje prostřednictvím cloudového řešení, nebo řešení spočívajícího na potřebném hardwaru, jakož i softwaru poskytovaném on premises, provádět z podnětu koncových uživatelů této služby průběžný nebo jednorázový záznam těchto vysílání, je-li kopie pořízená prvním uživatelem, který si vybral vysílání, zpřístupněna provozovatelem blíže neurčenému počtu uživatelů, jež chtějí sledovat tentýž obsah.

2) Článek 3 odst. 1 směrnice 2001/29

musí být vykládán v tom smyslu, že

poskytnutí potřebného hardwaru, jakož i softwaru, včetně technické podpory ze strany provozovatele on-line přenosu televizních vysílání jeho komerčnímu zákazníkovi, jež tomuto zákazníkovi umožňují poskytovat vlastním zákazníkům přístup k on-line televiznímu vysílání s časovým odstupem, a to ačkoliv provozovatel ví o tom, že jeho služba může být využita pro přístup k chráněným obsahům vysílání bez souhlasu jejich autorů, nepředstavuje „sdělování veřejnosti“ ve smyslu tohoto ustanovení.

Podpisy.